

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1XOboE/4/2023
Identifikačné číslo spisu:	2103898595
Dátum vydania rozhodnutia:	09.10.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:2103898595.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, proti povinnému H. A., narodenému XX. D. XXXX, J. XXX, o vymożenie 617,07 eura s príslušenstvom, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 5CoE/37/2013-55 z 25. septembra 2013, takto

rozhodol:

- I. Odvolacie konanie z a s t a v u j e.
- II. Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- III. Dovolanie o d m i e t a.
- IV. Povinnému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 14Er/233/2003-28 z 27. marca 2012 exekúciu vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorú bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia, zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. a) v spojení s § 58 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom v čase rozhodovania súdu (ďalej len „Exekučný poriadok“). O trovách exekúcie nerozhodol s tým, že o nich rozhodne samostatným uznesením. Vychádzal zo zistenia, že právny vzťah medzi účastníkmi vznikol na základe Zmluvy o úvere č. 1340061 zo dňa 20. februára 2003 (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorú povinný riadne a včas nesplnil. V predmetnej zmluve o úvere povinný pre prípad nesplnenia zmluvných podmienok (najmä nesplatenia úveru a jeho príslušenstva) splnomocnil advokáta Mgr. Tomáša Kušníra, aby v jeho mene a s právnymi účinkami pre neho podpísal v prospech oprávnenej notársku zápisnicu ako exekučný titul podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku. Táto notárska zápisnica mala obsahovať aj údaj o skutočnej časti nesplateného záväzku, t. j. neznámu čiastku, o ktorej ani nebolo zrejmé, či v budúcnosti vznikne a súhlas povinného s vykonateľnosťou

notárskej zápisnice. Podľa názoru súdu prvej inštancie je takto priamo v zmluve o úvere udelené splnomocnenie na uznanie dlhu neplatné, a to z viacerých dôvodov. V prvom rade poukázal na to, že splnomocnenie bolo povinným udelené v čase, keď jeho dlh z omeškania ešte neexistoval, a teda povinný sa vopred vzdal práva na uznanie či neuznanie dlhu v čase, keď ešte nemal vedomosť o jeho prípadnom vzniku a ani výške, v dôsledku čoho bolo splnomocnenie neurčité a všeobecné. Takéto splnomocnenie nemôže byť platné, pretože z neho nemožno zistiť konkrétny rozsah oprávnení splnomocnenca a následne posúdiť, či splnomocnenec konal v mene splnomocniteľa v medziach udeleného oprávnenia. Súd prvej inštancie vyjadril presvedčenie, že pri inštitúte takej právnej sily ako je notárska zápisnica podľa § 41 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku, musí byť nepochybné, že povinný (dlžník) s uznaním dlhu naozaj súhlasil a bol si vedomý všetkých právnych následkov s tým spojených. Okrem toho predmetné plnomocnenstvo nerešpektuje zákonnú podmienku uvedenú v § 22 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), podľa ktorej zastupovať iného nemôže ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Podľa názoru súdu splnomocnenec v tomto prípade nehájil záujmy povinného, ktorý ho splnomocnil na uznanie dlhu, ale záujmy oprávnenej. Uznanie dlhu formou notárskej zápisnice je totiž zabezpečujúcim inštitútom pre oprávnenú, ktorej postavenie ako veriteľa sa jej spísaním zjavne posilnilo na úkor dlžníka (povinného). Dlžník týmto právnym úkonom stratil možnosť dovolať sa svojich práv na súde, zatiaľ čo veriteľ mohol hneď pristúpiť k uplatneniu svojich práv prostredníctvom exekúcie. Právne úkony, ktoré nespĺňajú podmienky upravené v § 22 ods. 2 OZ (tu konkrétne dohoda o plnomocnenstve), sú absolútne neplatné bez ohľadu na to, či o tom účastníci právneho úkonu vedeli. Uvedený právny názor súdu potvrdzuje aj skutočnosť, že povinný pri uzatváraní zmluvy o úvere nemal žiadnu možnosť výberu svojho zástupcu, pretože v predtlačí zmluvy vyhotovenej oprávnenou už bola určená osoba splnomocnenca. Predmetné plnomocnenstvo nespĺňa ani požiadavku podľa § 323 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, podľa ktorej môže byť uznaný iba v čase uznania existujúci a čo do výšky určitý záväzok, pričom v čase udelenia plnomocnenstva povinným nebolo a ani nemohlo byť jasné, či v budúcnosti povinnému z tohto úveru vznikne dlh a v akej výške. Napokon súd prvej inštancie poukázal na to, že povinný nebol prítomný pri spísaní notárskej zápisnice a o jej spísaní nemusel byť vôbec upovedomený, rovnako ako ani o jej obsahu a výške uznaného dlhu. Takto spísaná notárska zápisnica podľa názoru súdu nespĺňa formálne a materiálne podmienky exekučného titulu, pretože bola spísaná neoprávnenou osobou, a teda neobsahuje záväzok povinného a už vôbec nie jeho vyhlásenie o súhlase s jej vykonateľnosťou. Na základe uvedeného súd prvej inštancie uzavrel, že notárska zápisnica nie je spôsobilým exekučným titulom v zmysle požiadavky § 41 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku.

2. Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 5CoE/37/2013-55 z 25. septembra 2013 rozhodol tak, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1, ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31. decembra 2014 (ďalej aj „Občiansky súdny poriadok“ alebo „OSP“). Ďalšími výrokmi zamietol návrhy oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) a písm. c) OSP. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že oprávnená uviedla advokáta Mgr. Tomáša Kušnira ako zástupcu povinného do zmluvy o úvere za účelom bezproblémového získania exekučného titulu v podobe notárskej zápisnice. Vzhľadom na formulárový charakter zmluvy o úvere, písanej neprehľadne a malými písmenami, považoval odvolací súd za vysoko pravdepodobné, že povinný pri uzatváraní zmluvy o úvere netušil, že niekoho splnomocnil na spísanie takej notárskej zápisnice. Zo strany oprávnenej išlo podľa názoru odvolacieho súdu o konanie v rozpore s dobrými mravmi, pričom Mgr. Kušnir bol za obdobné správanie zo strany stavovskej komory disciplinárne potrestaný, keď mu bolo udelené verejné napomenutie (Bulletin SAK č. 7-8/2009, str. 56). K odvolacím námietkam oprávnenej poukázal na to, že aj podľa názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky je všeobecný súd povinný v priebehu celého exekučného konania ex officio skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania (IV. ÚS 183/2011). Keďže z charakteru zmluvy medzi účastníkmi konania a priamo v nej obsiahnutého plnomocnenstva je zjavné, že osoba splnomocnenca vystupovala v prospech oprávnenej, odvolací súd považoval notársku zápisnicu za nulitný akt, a to z dôvodu nedostatku plnej moci na strane povinného pri spisovaní notárskej zápisnice a pri vyslovení súhlasu s jej vykonateľnosťou. S poukazom na zásadu hospodárnosti občianskeho súdneho konania považoval odvolací súd za nadbytočné zaoberať sa ďalším obsahom predmetnej zmluvy o úvere a prípadnou

neprijateľnosťou ďalších zmluvných podmienok, resp. ďalších náležitostí notárskej zápisnice.

3. Návrhy oprávnenej na prerušenie odvolacieho konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) a písm. c) OSP odvolací súd zamietol ako nedôvodné.

4. Proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave - vo výroku zamietajúcom návrh oprávnenej na prerušenie konania postupom podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP v spojení s čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie - podala oprávnená odvolanie, ktoré odôvodnila tým, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom [§ 205 ods. 2 písm. a) OSP], napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods. 2 písm. f) OSP] a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žiadala rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

5. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená tiež dovolanie, v ktorom uviedla, že súdy oboch inštancií: 1. rozhodli nad rámec zverenej právomoci [§ 237 písm. a) OSP], 2. opätovne konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo [§ 237 písm. d) OSP], lebo vykonateľnosť exekučného titulu už bola právoplatne posúdená pri poverení súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu, 3. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom [§ 237 písm. f) OSP] tým, že nezohľadnili jej námietky, konali bez pojednávania a dokazovania a nerešpektovali jej právo na to, aby jej právna vec bola rozhodovaná na základe správneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj výklad práva Európskej únie, 4. svoje konanie zaťažili inou vadou, majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 241 ods. 2 písm. b) OSP] a 5. napadnuté rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci [§ 241 ods. 2 písm. c) OSP]. Oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň navrhla prerušiť dovolacie konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Žiadala tiež odložiť vykonateľnosť dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu z dôvodu, že napadnuté uznesenie vykazuje tak závažné právne nedostatky, že jeho výkon v prostredí právneho štátu je vylúčený.

6. Zo spisu vyplýva, že odvolanie oprávnenej bolo podané dňa 18. marca 2014 a dovolanie dňa 17. marca 2014. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP). S účinnosťou od 1. júla 2016 bol tiež novelizovaný Exekučný poriadok (zákon č. 125/2016 Z. z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov), keď za § 9 boli vložené nové § 9a a § 9b, ktoré upravujú použitie ustanovení Civilného sporového poriadku v exekučnom konaní. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Podľa § 9a ods. 4 Exekučného poriadku, na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“ alebo „NS SR“) najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o odvolaní oprávnenej.

8. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

Podľa odseku 2, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

9. Jedným z neodstrániteľných nedostatkov procesných podmienok, ktoré spôsobujú, že súd musí konanie zastaviť, je nedostatok funkčnej príslušnosti (ktoréhokoľvek) súdu na prejedanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdov. Keďže oprávnená svoje odvolanie podala ešte 18. marca 2014 a podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 4 CSP platí, že konanie začaté do 30. júna 2016 na funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo, Najvyšší súd SR svoju funkčnú príslušnosť na konanie o odvolaní oprávnenej skúmal v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase začatia odvolacieho konania. Dospel pritom k záveru, že nie je funkčne príslušný na prejedanie podaného odvolania oprávnenej a zároveň neexistuje zákonný dôvod na postúpenie veci inému (funkčne príslušnému) súdu.

10. Uvedený záver vyplýva zo znenia prvej vety § 201 OSP, v zmysle ktorej platilo, že účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje. Na konanie v prvom stupni boli v zmysle § 9 ods. 1 OSP zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodovali ako sudy prvého stupňa: a) v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b) v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c) v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 OSP). Krajské sudy boli tiež funkčne príslušné na rozhodovanie o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov (§ 10 ods. 1 OSP), zatiaľ čo Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodoval o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa (§ 10 ods. 2 OSP).

11. V zmysle procesnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 je teda Najvyšší súd Slovenskej republiky funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa. Prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (viď § 9 ods. 2 OSP).

12. Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhu oprávnenej na prerušenie konania, vydané po začatí odvolacieho konania, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho a takéto rozhodnutie nie je možné napadnúť odvolaním (§ 201 OSP a contrario). Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejedanie odvolania oprávnenej nie je daná, Najvyšší súd SR konanie o odvolaní oprávnenej zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť odvolaním napadnutého výroku o zamietnutí návrhu oprávnenej na prerušenie konania (§ 161 ods. 2 CSP).

13. Najvyšší súd SR ako súd funkčne príslušný na dokončenie konania o dovolaní oprávnenej zo dňa 17. marca 2014 (ďalej aj „dovolací súd“), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka exekučného konania, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP a contrario), skôr než pristúpil k preskúmaniu dovolaním napadnutého uznesenia, zisťoval, či sú splnené podmienky potrebné na to, aby dovolaním napadnuté uznesenie mohlo byť podrobené dovolaciemu prieskumu.

14. Nevyhnutnou procesnou podmienkou v dovolacom konaní je povinné zastúpenie dovolateľa advokátom, ako to vyplýva z ustanovenia § 241 ods. 1 OSP v znení účinnom ku dňu podania dovolania oprávnenej. Rovnako aj Civilný sporový poriadok v ustanovení § 429 ods. 1 vyžaduje, aby dovolateľ bol v priebehu dovolacieho konania zastúpený advokátom (s výnimkou prípadov predpokladaných v ustanovení § 429 ods. 2 CSP), pričom dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť advokátom aj spísané. Ide o osobitné podmienky dovolacieho konania, ktorých nesplnenie má za následok odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. e) CSP.

15. V posudzovanom prípade dovolateľka (oprávnená) nie je v dovolacom konaní zastúpená advokátom. Zo spisu vyplýva, že v čase podania dovolania bola oprávnená zastúpená splnomocneným zástupcom - advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 42, konajúcou prostredníctvom jej konateľa, advokáta doc. JUDr. Branislava Fridricha, PhD. V priebehu dovolacieho konania spoločnosť Fridrich Paľko s.r.o. oznámila, že dňa 6. februára 2018 došlo k výpovedi všetkých plnomocenstiev viažucich sa k zmluvám o poskytovaní právnych služieb uzavretých medzi advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko s.r.o. a dovolateľkou ako klientkou, čím bolo ukončené zastupovanie dovolateľky danou advokátskou kanceláriou vo všetkých konaniach. Právnym účinkom výpovede dovolateľkou udeleného splnomocnenia je to, že v predmetnom dovolacom konaní absenteje splnenie procesnej podmienky, spočívajúcej v povinnom zastúpení dovolateľa advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), ktorej splnenie je dovolací súd povinný skúmať nielen na začiatku, ale v priebehu celého dovolacieho konania. Dovolací súd preto dňa 3. júla 2024 dovolateľku vyzval, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia tejto výzvy preukázala splnenie podmienok vyžadovaných ustanovením § 429 CSP. Dovolateľka mala v určenej lehote dovolaciemu súdu predložiť splnomocnenie udelené advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní, prípadne mala preukázať, že sa na ňu vzťahuje výnimka v zmysle ustanovenia § 429 ods. 2 písm. b) CSP, t. j. že jej zamestnanec alebo člen, ktorý je oprávnený za ňu konať, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Dovolací súd zároveň dovolateľku poučil o následku nesplnenia podmienok podľa § 429 CSP, ktorým je odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. e) CSP. Dovolateľka napriek výzve dovolacieho súdu, ktorá jej bola účinne doručená dňa 22. júla 2024, v stanovenej 10-dňovej lehote a ani do času rozhodnutia dovolacieho súdu o jej dovolaní, nepredložila splnomocnenie udelené advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní a ani nepreukázala, že za ňu koná poverený zamestnanec alebo člen, ktorý má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

16. Vzhľadom na to, že dovolateľka, napriek výzve a poučeniu zo strany dovolacieho súdu, nepreukázala zastúpenie advokátom v dovolacom konaní, alternatívne existenciu výnimky podľa § 429 ods. 2 písm. b) CSP, nie je splnená osobitná procesná podmienka dovolacieho konania v zmysle § 241 ods. 1 OSP, účinného v čase podania dovolania, ako aj v zmysle § 429 CSP, účinného v čase rozhodovania dovolacieho súdu. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd SR dovolanie oprávnenej podľa § 447 písm. e) CSP odmietol.

17. K návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP dovolací súd uvádza, že v prejednávanej veci dovolací súd skúmal splnenie procesných podmienok dovolacieho konania, ktoré posudzoval v zmysle príslušných ustanovení vnútroštátneho procesného práva. Dovolanie oprávnenej odmietol podľa § 447 písm. e) CSP z dôvodu nesplnenia procesnej podmienky povinného zastúpenia dovolateľa advokátom (§ 241 ods. 1 OSP, resp. § 429 CSP). Pre také rozhodnutie nebolo potrebné aplikovať a interpretovať právo Európskej únie, ani sa zaoberať judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie. S poukazom na uvedené dovolací súd návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania ako nedôvodný zamietol.

18. Keďže dovolací súd zamietol návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania a odmietol jej dovolanie z dôvodu nesplnenia podmienok podľa § 429 CSP, je neopodstatnený tiež návrh oprávnenej na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia a dovolací súd nie je povinný o ňom rozhodnúť osobitným výrokom (k uvedenému porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/616/2015 z 31. marca 2016).

19. Oprávnená z procesného hľadiska zavinila, že sa konanie o jej odvolaní muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť povinnému trovy tohto konania (§ 256 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Povinnému ako úspešnému účastníkovi dovolacieho konania vznikol voči oprávnenej nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu povinnému v oboch konaniach preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd SR v súlade s článkom 17 Základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, povinnému náhradu trov odvolacieho ani dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj R 72/2018).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.